

Муҳаммад сураси 1-3

05:00 / 23.01.2017 4802

1. Куфр келтирган ва Аллоҳнинг йўлидан тўсганларнинг амалларини У зот ботил қилди.

Иймонсиз, динсиз ва Аллоҳнинг йўлидан юз ўгирган ҳамда одамларни бу йўлдан тўсган шахсларнинг амалларини Аллоҳ таолонинг Ўзи бекор-ботил қилади. Кофирлар ва динсизлар Аллоҳнинг динига қарши қанча ҳаракат қилишмасин ҳаракатлари барибир бекорга кетади. Аллоҳ таоло Исломни қиёмат кунигача ҳимоя қилишни Ўз зиммасига олган, дунёда қанчадан-қанча кучли, қудратли, имкониятли, макр-ҳийлалилар Исломга қарши уришдилар. Аммо бирин-кетин ҳаммасининг амаллари ботил бўлиб, ўзлари эса хор бўлдилар. Иншаоллоҳ бундан кейин ҳам шундай бўлиши муқаррар. Зотан Аллоҳ таоло ваъдасига ҳеч хилоф қилмайди.

Иймонсизларнинг қилган яхшиликлари ҳам ажр-савобсиз бўлади. Аллоҳ уларнинг бу амалларини ҳам ботил қилади. Ақлни ишлатиб кўрадиган бўлсак, хайру эҳсон қиладиган инсон ажру савобни кўзлайди. Ажру савобни эса фақат Аллоҳ таоло беради. Ажру савобдан умидвор инсон Аллоҳга ишонмаса, кофир бўлса, Аллоҳ унга қандоқ қилиб савоб адо этади. Чунки ҳар бир иш ниятга қараб эътиборга олинади.

Куфр келтирган ва Аллоҳнинг йўлидан тўсганларнинг оқибати бундоқ бўлса,

2. Иймон келтирган, солиҳ амалларни қилган ва Муҳаммадга нозил қилинган нарса(Қуръон)га-ҳолбуки у (Қуръон) Роббиларидан келган ҳақдир-иймон келтирганларнинг айбларини беркитар ва аҳволларини яхшилар.

Иймон ҳақиқий бўлса эгасини солиҳ амалларга ундайди, шунинг учун ҳам Қуръони Каримда кўпинча «иймон»дан кейин «амали солиҳ» зикр этилади.

«Иймон келтирган, солиҳ амалларни қилган...»

Аслида, иймоннинг ичида Муҳаммад алайҳисаломга нозил қилинган Қуръони Каримга иймон ҳам бор, лекин бу ерда Қуръон Парвардигори олам

томонидан келган ҳақ нарса эканлигини яна бир бор бўртириб кўрсатиш учун алоҳида таъкидланаяпти.

«...ва Муҳаммадга нозил қилинган нарса(Қуръон)га-ҳолбуки у (Қуръон) Роббиларидан келган ҳақдир...»

Айб ёки гуноҳ ишларни агар улар иймонга келишдан аввал содир этган бўлсалар, Иймонга келишнинг ўзи барчасини ювиб юборади. Иймондан кейин содир этилган бўлса, ҳақиқий иймон гуноҳкорни тавбага чорлайди. Тавба қилган иймонли бандасининг гуноҳини эса, Аллоҳ таоло албатта мағфират қилади.

«...иймон келтирганларнинг айбларини беркитади ва аҳволларини яхшилар».

Аллоҳ таоло иймонли кишиларнинг «аҳволларини яхшилар».

Яъни, иймонли инсоннинг ҳамма тарафдан кўнгли тўқ бўлади. Бундай инсон хотиржам, қалби сокин, тани соғ, шончи комил, виждони пок, ҳаёти тинч, оиласи саодатли бўлади, хуллас, Аллоҳ ҳамма жиҳатдан унинг «аҳволларни яхшилади». Бу эса улкан бахт бўлиб, бундай бахтга фақат иймонли кишиларгина муяссар бўладилар.

Юқоридаги икки оятда келган икки хил ҳолат ўз-ўзидан бўлавермайди, балки собит асосга суянган ҳолда бўлаётган ҳақиқатдир. Бу асосни кейинги оят баён қилади.

3. Ундоқ бўлишига, албатта, куфр келтирганларнинг ботилга эргашганлари ва иймон келтирганларнинг Роббиларидан бўлган ҳаққа эргашганликлари сабабдир. Аллоҳ кишиларга ўзларининг мисолларини шундай келтирар.

Ушбу ояти карима кофирларнинг азоб-уқубатга учрашлари сабабини баён қилиб:

«Ундоқ бўлишига, албатта, куфр келтирганларнинг ботилга эргашганлари...» сабабдир, демоқда.

Чунки ботил таги пуч нарса, унинг асоси ҳам, пойдевори ҳам йўқдир. Шунинг учун ҳам унга эргашганлар залолат ва азоб-уқубатдан бошқа ҳеч нарсага эриша олмайдилар.

Иймонлиларнинг гуноҳлари мағфират қилиниб, аҳволларининг яхшиланишига эса,

«...иймон келтирганларнинг Роббиларидан бўлган ҳаққа эргашганликлари сабабдир».

Иймонлилар эргашган ҳақ-Аллоҳ таоло томонидан юборилгандир. Унинг асоси, пойдевори ва илдизи оламларнинг Роббисига бориб тақалади. Осмонлару ерни туиб турган нарса ҳам шу эмасми?! Мадомики, мўминлар Аллоҳдан бўлган ҳаққа эргашар эканлар, уларнинг гуноҳлари ювилиши ва «аҳволлари яхшиланиши» турган гап, бунга ажабланмаса ҳам бўлади.

Худди юқоридаги мисоллар каби Аллоҳ таоло инсонлар адашиб кетмасликлари учун мисолларни уларнинг ҳаётидан келтириб қўяди.